

Škola klasické homeopatie, 2. čtvrtletí 1999

Program:

Vždy 9.00 - 17.00

17., 18. 4. FTVS Veveřín

1. ročník: Videozáznamy vyšetření a kontrol, léky, metoda, přednášejí naši zkušení homeopaté.

8., 9. 5 FTVS Veveřín

1 ročník: Pokračující poznávání materie mediky, repertoria a metody, přednášejí naši zkušení homeopaté.

12., 13. 6. Homolka

Všechny tři ročníky. Kongresový program. Rozbory videozáznamů zajímavých případů a léků a další příspěvky. Přednášejí učitelé i pokročilí posluchači Školy klas. homeopatie.

Ti, kteří se rozhodnou předat něco ze svých znalostí a zkušeností či úvah ostatním, zašlou stručný obsah zamýšleného příspěvku a jeho délku do nakl. Alternativa do konce května. Krátký zkušební seminář - rozbor videopřípadu posluchači. Diskuse. Zakončení ročníku.

Přednášky jsou otevřeny i pro ty, kteří nejsou studenty Školy klasické homeopatie.

KLASICKÁ HOMEOPATIE č. 21. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 1999.

Redakční rada: MUDr. Pavel Dufek, MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Josef Kreml, Ing. Petr Mojžíš, MUDr. Hana Pokorná, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luděk Ryba. Šéfredaktor Mgr. Jiří Čehovský, odpovědná redaktorka Mgr. Lenka Ničková.

Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5

tel.: (02) 579 223 02 l. 205, tel./fax: (02) 579 223 31

e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>

Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce.

Cena jednoho výtisku včetně poštovného je 40 Kč. Objednávku časopisu uskutečňte zasláním ceny čtyř čísel, t.j. Kč 160, složenkou typu C na adresu nakladatelství.

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 1865/1993 ze dne 29.9.1993

Copyright © Alternativa, 1999

Homeopatie v Argentíně

MUDr. Jaroslav Rychlovský, Praha

Začátkem prosince 1998 jsem navštívil hlavní město Argentiny, Buenos Aires. Chtěl jsem se nejen setkat se svými přáteli, ale také navázat nové pracovní kontakty s reprezentanty místní homeopatické společnosti.

Buenos Aires je rozlohou asi pětikrát větší než Praha a počet obyvatel se pohybuje kolem 3 milionů. Je to krásné vzdušné město plné širokých bulvárů a udržovaných parků s nádhernými starými stromy. Město je velkou směsicí národností z Evropy a z celého světa. Nejvíce je tu Španělů a Italů, ale jak jsem se od místních dozvěděl, žije zde i početná skupina českých přistěhovalců.

Tradice homeopatické medicíny se datuje zhruba od konce minulého století a pravděpodobně ji do Argentiny jako první přivezli Angličané. Začátkem tohoto století byla argentinská společnost pod vlivem francouzské módy a homeopatie se dostalo větší pozornosti i mezi místním měšťanstvem. První písemné záznamy o založené homeopatické společnosti se datují od roku 1933. Tehdy vznikla Argentinská homeopatická asociace (AHA), jejímž cílem bylo rozšířit tuto léčebnou metodu mezi veřejnost, informovat obyvatele o jejích výhodách a garantovat výuku nových adeptů homeopatie. Argentinská homeopatická asociace, na jejíž vznik měli největší vliv Angličané, se hlásí k hahnemannovské filozofii a je tedy unisistická.

Měl jsem tu čest se setkat se sekretářem AHA, Dr. Gustavem Pirrou. Věnoval mi skoro tři hodiny svého času a já jsem se ho u kávy a minerálky v pětatřicetistupňovém vedru vyptával na všechno možné. Na postavení homeopatické medicíny ve společnosti, na její dostupnost pro obyvatele, na systém výuky, na farmaceutické společnosti, vyrábějící homeopatika používaná v Argentíně, na spolupráci asociace s ostatním homeopatickým světem atd. A tak jsem se dozvěděl, že to homeopatie v Argentíně nemá vůbec jednoduché. I přes letitou tradici a všechny léčebné výsledky se alopatickým farmaceutickým společenstvem podařilo ovlivnit lékařskou komunitu, aby vyloučila homeopatii z tzv. lege artis postupů. V praxi to znamená, že lékaři provozující homeopatii mohou být napadeni a žalováni z použití nezákonných léčebných postupů – myslím, že i u nás je v současné době v jednání novela zákona o alternativní medicíně a

parlament se chystá homeopatii a další alternativní léčebné metody vyloučit z postupů lege artis. Jak je zřejmé, tlak ze strany farmaceutického průmyslu je všudypřítomný.

Dr. Pirra byl však optimistický a sdělil mi, že věří, že homeopatie v jeho zemi přežije dál i v mírné ilegalitě.

Dále mi věnoval několik časopisů. Jsou to periodika vydávaná pro veřejnost, která podávají důležité informace o homeopatické medicíně, srozumitelně a jednoduše se snaží vysvětlit mechanismus účinku homeopatik na živé organismy a uvádějí další potřebné informace pro pacienty, včetně inzercí homeopatů a homeopatických lékáren. Zcela odlišnou skupinou časopisů jsou homeopatické listy vydávané pro praktikující homeopaty s četnými kasuistikami, novými poznatky o lécích, provingy a informacemi o kongresech či konferencích, pořádaných po celém světě.

Argentinská homeopatická společnost je součástí Panamerické homeopatické asociace, sdružující všechny velké i menší země amerického kontinentu. Dr. Pirra mi prozradil, že díky vlivu této asociace nevystupují vlády jednotlivých latinskoamerických zemí tak ostře proti homeopatii a homeopatům.

Reprezentanti argentinské homeopatické společnosti školí nejen místní adepty, ale vyučují i v okolních zemích, nejvíce v Brazílii a Uruguayi, kde je o homeopatii velký zájem. Dále často jezdí na školení a přednášky do Londýna a Spojených států. Argentinci mají také svoji homeopatickou nadaci, z jejíhož výtěžku se financuje především výzkum léčby rakovinových onemocnění. V Argentině se převážně používají léky místní proveniencí a distribucí homeopatik jsou pověřeny lékárny v celé zemi tak, aby minimálně jedna lékárna v regionu měla potřebné homeopatické léky na skladě.

Homeopatie se využívá i ve veterinární medicíně a její reprezentanti jsou také členy Argentinské homeopatické asociace.

Dále jsem se zajímal, jaká repertoria argentinští homeopati rádi používají. Dozvěděl jsem se, že vedle Kentova repertoria je k dispozici ve španělštině Synthesis. Někdo prý také rád pracuje s Radarem. Argentinci vyvíjejí vlastní počítačový produkt, jehož název jsem si však nepoznamenal.

Dr. Pirra se mě na oplátku vyptával na situaci v naší zemi a přiznal, že by se k nám do Prahy někdy rád podíval. Čas nám v příjemném rozhovoru uběhl a já jen doufám, že se s tímto milým a přátelským kolegou zase někdy setkám.

Arnica montana – druhá část

C. Hering

*Převzato z Guiding symptoms
Přeložila Mgr. Lenka Ničková*

ZRAK A OČI

- ◆ Fotofobie. Apoplexie.
- ◆ Brzy ráno plnost v hlavě, záhy následovaná blikáním před očima, zesílená čtením nebo psaním. Bolest hlavy bývá jednou nebo dvakrát týdně a trvá dvanáct let.
- ◆ Diplopie po zranění oka.
- ◆ Když se pokusí číst, bolí ji oči, písmena se zdají tančit v mlze a mizí, takže si musí oči protírat.
- ◆ Muscae volitantes.
- ◆ Korkem z lahve udeřen před sedmnácti dny do pravého oka, oko oteklé čtyři dny, vidí vše v mlze, pupila mírně dilatovaná a nehybná beze známek exudace.
- ◆ Vše černá před očima. Meningitis infantum.
- ◆ Ztráta zraku po prudkém úderu.
- ◆ Temno před očima a ztráta zraku s bolestí hlavy. Prolapsus ani.
- ◆ Pocit velké váhy a tíže v očích, s intenzívní bolestí hlavy.
- ◆ Tlaková štípavá bolest ve vnitřní polovině pravé oční koule, postupně ustává na čerstvém vzduchu.
- ◆ Tahavá bolest v pravém oku.
- ◆ Píchání v očích.
- ◆ Vystřelující trhavá bolest v obou očích a okolí: < v posteli a teplem. Ophthalmia.
- ◆ Pálení v očích.
- ◆ Nedostačivost hlavního šikmého svalu levého oka.
- ◆ Traumatická muskulární paralýza u robustního pětadvacetiletého muže.
- ◆ Dvojité vidění a závrať při pohledu dolů, nosí hlavu spíše skloněnou a k pravé straně. Traumatická muskulární paralýza.
- ◆ Všechny vysoké předměty se zdají naklánět k němu a padat na něj. Traumatická muskulární paralýza.

- ◆ Pupily nejprve stažené, o čtyřadvacet hodin později roztažené.
- ◆ Stažení pupil s mlhou v hlavě.
- ◆ Roztažené pupily s citlivostí na světlo.
- ◆ Pravé oko vylézá z hlavy a vypadá větší než levé.
- ◆ Oči jsou vyboulené, zírající, vyjadřují úzkost.
- ◆ Oči vpadlé.
- ◆ Oči tupé, výraz hloupý. Tyfus.
- ◆ Kongesce očí, oční koule nastříklé krví.
- ◆ Oči velmi rudé. Pneumonie.
- ◆ Oči připomínají syrové maso.
- ◆ Spojivky velmi zarudlé, fotofobie. Revmatická horečka.
- ◆ Zánět oka po mechanickém poškození.
- ◆ Subkonjunktivální ekchymóza, způsobená černým kašlem nebo zraněním.
- ◆ Revmatická iritis, s hojným slzením, fotofóbií a zarudnutím, s vystřelujícími a trhavými bolestmi v a kolem očí, < v noci a teplem
- ◆ Retinální hemorrhagie, urychluje vstřebání sraženin.
- ◆ Amblyopie po úderu do hlavy.
- ◆ Ochablé cévy a příliš tekutá krev s predispozicí ke krvácivosti. Černý kašel.
- ◆ Traumatické ulcerace s velkou krvácivostí do předních komor.
- ◆ Slzení, vystřelující a trhavá bolest v obou očích a okolí, < v posteli a teplem.
- ◆ Značné slzení. Ophthalmie.
- ◆ Ostré jemné píchání ve vnějších očních koutcích.
- ◆ Svědění v koutcích.
- ◆ Prudká ciliární neuralgie. Hlava horká, tělo chladné. Iritis. Pocit oprese a padání víček, jako by je nemohl zvednout.
- ◆ Obtížný a bolestivý pohyb víček, jsou oteklá a oční koule jsou jako odřené, oči a víčka rudá, < zavřením, > otevřením očí.
- ◆ Otok suchých, horkých, zanícených víček, se silnou subkonjunktivální sugilací. Iritis.
- ◆ Okraj horních víček je bolavý při pohybu víček, jako by byla suchá a trochu odřená.
- ◆ Různé oční obtíže, vzniklé jako následky úderů a zranění, někdy aplikovat lokálně (tinktura ředěná vodou) a někdy vnitřně.

- ◆ Poranění duhovky po operaci zákalu.
- ◆ Traumatická mydriáza.
- ◆ Traumatická ulcerace, se silným krvácením do předních komor.
- ◆ Tupá bolest nad očima, i když je nepoužívá. Asthenopie.
- ◆ Na levém okraji očnice velmi bolestivá, tupá, intermitující tlaková bolest.
- ◆ Křečím podobné píchání pod levým okem na nosní kosti, šíří se po oční kouli.

SLUCH A UŠI

- ◆ Velká citlivost k silným zvukům, s bolestí v uších.
- ◆ Hluky v uších, způsobené návalem krve do hlavy, s velkou citlivostí ke zvukům.
- ◆ Bzučení a hučení před ušima se ztíženým slyšením. Meningitis infantum.
- ◆ Zhoršené slyšení z otřesu mozku.
- ◆ Hluchota po tyfu.
- ◆ Hučení v uších s hluchotou pravého a pícháním v levém uchu.
- ◆ Bolest vnitřní v chrupavce levého ucha, jako by části byly zhmožděny nebo utrpěly kontuzi.
- ◆ Zhmožděná bolest v uších, píchání v a za ušima. Uši velmi suché.
- ◆ Pocit horkosti zevně v levém uchu a tváři.
- ◆ Hnisavá otitida se stuporem.
- ◆ Po supuraci vnitřního ucha. Tyfus.
- ◆ Krvavý výtok z ucha.
- ◆ Otoky parotid. Spalničky.

ČICH A NOS

- ◆ Otok nosu.
- ◆ Kýchne dvacetkrát nebo třicetkrát s prudkým trhnutím hlavy, než klesne na lůžko vyčerpán. Sotva popadne dech a už následuje další záchvat.
- ◆ Bolesti nosu shora dolů, jakoby po prudkém pádu na něj.
- ◆ Epistaxe.
- ◆ Krvácení z nosu: začíná brněním, hojně po každé námaze, z mechanických příčin, po omytí obličeje, černém kašli, tyfu, smrkání.
- ◆ Zanícené nosní dírky.
- ◆ Nos chladný, ale vnitřně horký, nebo se suchou horkostí obličeje.

- ◆ Špička nosu studená. Pneumonie.
- ◆ Bolest v glabele nad kořenem nosu.
- ◆ Výtok několika kapek řídké krve z nosu při prvním smrkání ráno.
- ◆ Časté smrkání se stopami krve.

HORNÍ ČÁST OBLIČEJE

- ◆ Pravá tvář visí, ústa tažena k levé straně. Apoplexie.
- ◆ Když dýchá, tváře se nafukují, rozšiřují. Apoplexie.
- ◆ Vpadlá tvář.
- ◆ Obličej dosti bledý a spíš pocit prokřehnutí než horka. Chronické bolesti hlavy.
- ◆ Bledý, vpadlý, sinalý. Cholera infantum.
- ◆ Plet' zemitá, vypadá nezdravá. Průjem.
- ◆ Suché horko ve tváři k večeru, šíří se až za uši, bez žízně, nos je docela chladný.
- ◆ Zarudnutí a pálení jedné tváře, jinak chladná, nebo alespoň ne horká.
- ◆ Tvář tmavě rudá, skoro jako mahagonová. Tyfus.
- ◆ Tvář horká a rudá, se studenýma nohama. Meningitis infantum.
- ◆ Tvář a čelo horké. Apoplexie.
- ◆ Oteklé tváře jsou velice zarudlé. Apoplexie.
- ◆ Oteklé tváře s tepavou a bodavou bolestí.
- ◆ Rudý otok pravé tváře, pulzující s píchavou bolestí, oteklé rty a velké horko v hlavě, s chladným tělem.

DOLNÍ ČÁST OBLIČEJE

- ◆ Rty pálí, jsou oteklé a popraskané.
- ◆ Dolní ret se chvěje. Tyfus.
- ◆ Bolest jako po zhmoždění pravého čelistního kloubu, při pohybu, brzy ráno.
- ◆ Dolní čelist visí.
- ◆ Pálivé horko ve rtech, s mírnou teplotou těla.
- ◆ Uhry na horním rtu.
- ◆ Puklé rty.
- ◆ Oteklé rty s horkem v hlavě.

ZUBY A DÁSNĚ

- ◆ Bolesti zubů po operaci, plombování atd.
- ◆ Mučivé bolesti, řezání, trhání ve všech zubech pravé horní čelisti, vyzařují do ucha, < vnějším teplem nebo vdechováním čerstvého vzduchu.
- ◆ Pocit, že je zub vytlačován z dásně, tepavá bolest.
- ◆ Dásně bolavé, oteklé. Prořezávání zubů u dětí.
- ◆ Bušení a brnění v dásních. Bolest zubů.
- ◆ Bolest zubů, jako by zuby byly vyvráceny ven, krouceny, viklaly se, bušilo v nich, pocit, že zuby vytlačuje ven nával krve, při doteku bolí ještě víc.
- ◆ Bolesti zubů a otok dásní v levé horní čelisti.

CHUŤ A JAZYK

- ◆ Chuť, hnilobná, po shnilých vejcích, hořká.
- ◆ Suchý jazyk a nechut' mluvit. Tyfus.
- ◆ Suchý, téměř černý jazyk. Tyfus.
- ◆ Jazyk potažen žlutě s hořkou chutí.
- ◆ Kousavý pocit na jazyku, s bolestivostí, pálením a pícháním v zadní části hrdla.
- ◆ Prudké pálení, jícnem až do žaludku.
- ◆ Jazyk: potažen bíle, suchý s hnědou podélnou stružkou uprostřed. Tyfus.
- ◆ Jazyk suchý nebo potažen žlutě. Dyspepsie.
- ◆ Jazyk potažen bíle, s dobrou chutí k jídlu a příjemnou chutí.

VNITŘNÍ ÚSTA

- ◆ Hnilobný zápach z úst. Tyfus.
- ◆ Snížené slinění.
- ◆ Občas odplivuje trochu krve. Tyfus.
- ◆ Ústa suchá, s velkou žízní.
- ◆ Pálení a škrábání v ústech a jícnu, zvýšené slinění.

HRDLO

- ◆ Bodání v zadní části hrdla mezi polykáním.
- ◆ Chronické bolesti v jícnu a laryngu, < dlouho po vzrušeném hovoru.
- ◆ Pálení v hrdle při polykání.

- ◆ Bolest v jícnu, jako by tam bylo něco tvrdého nebo hrubého, odpoledne, při ležení.
- ◆ Škrábání a pálení z hrdla do žaludku, z něhož se stává obtížný tlak v žaludku.
- ◆ Polykání téměř vždy pomáhá.
- ◆ Polykání brání jakási nauzea, jako by jídlo nepostupovalo dolů.

CHUŤ K JÍDLU, ŽÍZEŇ, CHUTĚ, AVERZE

- ◆ Chuť k jídlu je narušena, jídlo zvyšuje bolest. Chronické záchvaty bolesti hlavy.
- ◆ Chuť k jídlu zmenšena. Průjem. Myalgia.
- ◆ Ztráta chuti k jídlu a bolesti žaludku pijáků brandy, způsobuje odpor k brandy.
- ◆ Naprostý nedostatek chuti k jídlu po deset dní, je mu odporný i jen pohled na jídlo.
- ◆ Odpor: k masu, vývaru, mléku, tabáku, brandy. Žízeň na studenou vodu, bez horečky.
- ◆ Žízeň bez vnějšího tepla, snížená schopnost dilatace očních panenek.
- ◆ Neustálá chuť pít, ale neví co, všechny nápoje jsou odporné. Průjem.
- ◆ Touha po octu či kyselých věcech, po alkoholu.

JÍDLA A PITÍ

- ◆ Po jídle nepříjemný pocit v epigastriu.
- ◆ Zvracení potravy, vytrvalá zácpa a neklidné, bezesné noci. Otřes mozku.
- ◆ Při jídle má jednu tvář horkou.
- ◆ Po jídle: cítí se hůř, nepříjemný pocit v epigastriu (po úderu), rozepnutí a kolikovitý tlak na různých místech v břiše a bocích. Plnost v žaludku, tlak na malé místečko. Migréna, bolesti zubů, pocit líných nohou.
- ◆ Po příliš hojném jídle závrať s nauzeou, zhoršením zraku.
- ◆ Po pití, zimnice se zhoršuje, zvracení, hodně pije, pak zvrací.

ŠKYTÁNÍ, ŘÍHÁNÍ, NAUZEJA A ZVRACENÍ

- ◆ Škytání. Meningitida.
- ◆ Říhání: časté, naprázdno, hořké.
- ◆ Hnilobné říhání. Děložní problémy. Průjem.

- ◆ Říhání páchnoucí po shnilých vejcích, ráno.
- ◆ Říhá po kašli.
- ◆ Extrémní nauzea.
- ◆ Nauzea v epigastriu. Děložní prolaps.
- ◆ Nauzea, pálení, škrábání v hrdle, všeobecná ochablost během dopoledne.
- ◆ Dávení naprázdno, neproduktivní snaha zvracet.
- ◆ Dávení v noci, zvracení však nepřichází, v žaludku je tíha jako hrouda.
- ◆ Zvrací: sebemenší objem potravy, hořkou, žlutou žluč, koagulovanou krev.
- ◆ Zvracení tmavě červených koagul, v ústech hořkost, všeobecná bolestivost. Po zranění.

SCROBICULUM A ŽALUDEK

- ◆ Žaludek je rozepjatý větry, tlak na precordia, oprese hrudi.
- ◆ Bolest v žaludku, jako by se jeho stěny křečovitě stahovaly k sobě., > jídlem.
- ◆ Křečovitě kontrakce žaludku způsobují všeobecnou bolestivost, ale nejvíc v zadní části, s pocitem, jako by žaludeční stěna byla násilím tlačena k páteři, a tím se páteř stávala bolestivou od onoho místa až dolů.
- ◆ Štípání a tlak v žaludku, šíří se střevy jako konstrikce, s častou stolicí.
- ◆ Štípání, křečovitě svírání v žaludku.
- ◆ Tíha a tlak v žaludku.
- ◆ Tlakové řezavé bolesti v epigastriu, s nauzeou a dávením. Po úderu do žaludku.
- ◆ Bolestivost žaludku s hnilobným říháním, jako shnilá vejce.
- ◆ Pocit splasklého žaludku s odporem. Angina pectoris.
- ◆ Pocit hladu v žaludku.
- ◆ Bolavá či pálivá úzkost v žaludku, epigastrium rozepjaté, pocit < tlakem, páchnoucí říhání.
- ◆ Snadné a rychlé stěhování cerebrálního dráždění do žaludku, končící nauzeou, dávením a zvracením. Migréna.
- ◆ Hojný hlen v hrdle a žaludku.
- ◆ Dyspepsie. Prolapsus ani.

HYPOCHONDRIA

- ◆ Prudký tlak na epigastrium.
- ◆ Tlakové řezavé bolesti v epigastriu, s nauzeou a dávením.

- ◆ Citlivý na tlak v oblasti jater. Stupor.
- ◆ Píchání v oblasti jater. Bolestivost, když se otáčí v posteli.
- ◆ Tlak: v oblasti jater, jako kámen, během nádechu i výdechu, pocitován při ležení na levé straně.
- ◆ Tlak v oblasti levých žebíř pod srdcem, ve dne v noci.
- ◆ Bolest a plnost v pravém hypochondriu, od úderu.
- ◆ Píchání v oblasti žlučníku, s bolestivostí při tlaku. Splenitis, u intermitentních horeček.
- ◆ Píchání pod falešnými žebry, levá strana, přerušuje dýchání, když stojí.

BŘICHO

- ◆ Ostrá bolest proniká břichem z jedné strany na druhou.
- ◆ Bolest kolem pupku při pohybu.
- ◆ Tupá, tíživá bolest v levém hypochondriu, následovaná po několika hodinách hojným výtokem. Dysenterie.
- ◆ Uprostřed noci záchvat prudkého řezání a pálení v hypogastriu, většinou vlevo, bolesti intermitující, ustávající po patnácti, dvaceti minutách. Dyzenterie.
- ◆ Kolika, podobající se dyzenterii, drtivá bolest hluboko v hypogastriu, v bocích na obou stranách, doprovázená nauzeou a ospalostí.
- ◆ Intermitentní trhání v levé polovině pubického výstupku.
- ◆ Kolika se strangurií.
- ◆ Šplouchání v břiše, jako by tam byla voda.
- ◆ Bolesti v břiše a bolesti hlavy. Angina pectoris.
- ◆ Pravá strana břicha tvrdá, oteklá, s řezavou bolestí, jako by od řezné rány, při doteku.
- ◆ Břicho nafouklé. Průjem.
- ◆ Tvrdý otok pravé strany břicha, s krutou bolestí při doteku, > únikem flatu.
- ◆ Tympanická distenze břicha, časté nucení na stolicí.

STOLICE A RECTUM

- ◆ Konstriktivní křeče v rektu při stání.
- ◆ Bolestivý tlak v rektu.
- ◆ Neproduktivní nucení na stolicí.
- ◆ Časté nucení na stolicí, s prudkým tlakem v anu. Dyzenterie.
- ◆ Tenesmus s prudkými bolestmi. Dyzenterie.

- ◆ Sklon vyprádnit střeva každých čtyři až pět hodin, prudký tenesmus během stolice. Dyzenterie.
- ◆ Pocit kručení v rektu po tři dny, bez stolice.
- ◆ Páchnoucí flatus, je cítit jako shnilá vejce.
- ◆ Časté, nehojné stolice. Dyzenterie.
- ◆ Častá stolice, po každé stolici si musí lehnout.
- ◆ Noční průjmy s presívní kolikou, jako by z flatulence.
- ◆ Průjmová stolice s řezáním ve vnitřnostech.
- ◆ Časté nehojné stolice, obsahující jen hlen.
- ◆ Průjmovité stolice, nažloutlé, nebo někdy krvavé.
- ◆ Průjem, stolice připomíná hnědé droždí.
- ◆ Bezbolestná stolice, složená z nestráveného jídla.
- ◆ Bezděčné vypuštění výkalů během stuporu. Tyfus.
- ◆ Meningitis infantum (pozdější stádium).
- ◆ Bezděčná stolice během spánku (také pomočení). Horečky. Apoplexie.
- ◆ Stolice: z nestrávené potravy, krvavá, purulentní. Krvavá, slizká, hlenovitá, s nucením a prudkými bolestmi břicha. Tmavá, krvavá, hlenovitá, s bolestí jako pohmoždění v břiše. Hnědá, fermentovaná (jako droždí). Odpor k jídlu. Páchnoucí dech. Velmi páchnoucí, občas bezděčná, bezděčná během spánku. Častá, malé množství, hlenovitá, tekutá, napěňná, nesmírně zapáchá, leptavá.
- ◆ Tenesmus, následovaný řídkou, kysele páchnoucí stolicí, přinášející velkou úlevu.
- ◆ Nucení na stolicí každou půlhodinu, vychází jen hlen.
- ◆ Časté, tekuté, napěňné, kyselé, velmi páchnoucí stolice, s velkou flatulencí, holčička, dva a půl roku.
- ◆ Nehojné, hlenovité, tmavě zbarvené, krvavé stolice. Dyzenterie.
- ◆ Tmavé, krvavé, hlenovité stolice, se zhmožděným, bolavým pocitem v břiše. Dyzenterie.
- ◆ Nesmírná bolest a výtok čiré krve a hlenu. Dyzenterie.
- ◆ Hojný výtok tmavé, žilní krve, v intervalech asi čtyř hodin, velice ulevuje bolestem v břiše asi na hodinu či dvě. Dyzenterie.
- ◆ Dyzenterie s ischurií, nebo tenesmus hrdla močového měchýře, s neproduktivním nucením.
- ◆ Velice výrazným rysem jsou dlouhé intervaly mezi stolicemi, hlavně od čtyř do šesti hodin. Dyzenterie.

- ◆ Stolice nepravidelná. Apoplexie.
- ◆ Vytrvalá zácpa po úderu do epigastria.
- ◆ Zácpa. Pneumonie. Paralýza.
- ◆ Před stolicí: břicho rozepnuté.
- ◆ Během stolice: kručení a tlak v břiše, nucení, tenesmus, odchází pouze hlen a sliz.
- ◆ Se slizovitou stolicí: zhmožděný pocit v zádech.
- ◆ Po stolici: musí ulehnout.
- ◆ Bolest v konečníku, jako by byl zhmožděný. Dyzenterie.
- ◆ Presivní bolesti v konečníku a rektu, většinou v konečníku. Dyzenterie.
- ◆ Po dlouhém strádání, způsobeném hemoroidy, velmi obtížný a bolestivý prolaps konečníku, trvající čtyři měsíce.
- ◆ Po chůzi, trvající pět až deset minut, vyhřezne konečník a brání mu v další chůzi, nutí ho ihned se vrátit.
- ◆ Během bolesti hlavy konečník nevyhřezává a naopak. Prolapsus ani.
- ◆ Člověk, trpící hemoroidy v oslabeném a ochablém stavu. Prolapsus ani.

MOČOVÉ ORGÁNY

- ◆ Zimnice, následovaná bolestmi ledvin, nauzea a zvracení, bez úlevy. Zvracení způsobuje nesnesitelnou bolest v epigastriu, šířící se do pravého hypochondria a dolů do podbříšku. Nefritida.
- ◆ Pronikavé bolesti jako od nožů zabodnutých do ledvin. Zimnice, sklon zvracet.
- ◆ Strašné bolesti v zádech a bocích, jako při průchodu kaménků. Renální kolika.
- ◆ Traumatický zánět měchýře.
- ◆ Postižení měchýře po mechanickém poranění.
- ◆ Pocit, že je měchýř přeplněn, neefektivní nucení.
- ◆ Tenesmus měchýře, moč odkapává bezděčně.
- ◆ Tenesmus z křečí hrdla měchýře. Nemluvně vříská bolestí měchýře.
- ◆ Neustálé nucení, zatímco moč nedobrovolně odkapává.
- ◆ Časté pokusy močit.
- ◆ Musí čekat dlouho, než moč začne odtékat.
- ◆ Retence moči po námaze.

(Dokončení v příštím čísle)

Rozhovor s Tonym Conwayem

Zaznamenala a přeložila Mgr. Lenka Ničková

První zářijové víkendové setkání na Homolce předcházelo tentokrát seminář s poněkud neobvyklým obsahem. Tony Conway, britský homeopat a psycholog, kterého jsme měli příležitost poznat v minulém semestru, nám nabídl pokus o vctění se do role pacienta i pozorovatele – čili do pozice, kterou ve své praxi moc často nezaujímáme. O tom i o jiném jsme si spolu po přednášce na Homolce povídali.

T.C.: Vždycky jsem se zajímal o staré příběhy, o mytologii. Po skončení vysoké školy jsem měl to štěstí, že jsem mohl cestovat do různých koutů světa. Našel jsem tam zajímavé učitele a úžasné myšlenky, nejvíc mě inspirovala Střední Amerika, Mexiko. Tak jsem potkal domorodé medicinmany i svého prvního homeopata, to bylo v roce 1979 na jihu Mexika. Byl to velmi zajímavý člověk, pevně spojený s domorodou tradicí, který se naučil homeopatii a používal ji s velkým nadšením.

Red.: To bylo předtím, než jste začal studovat homeopatii?

T.C.: Byla to moje první zkušenost s homeopatií a podobně jako mnozí jiní jsem měl pocit, že mě cosi náhle zasáhlo. Když mi začalo svítat, o co v tomhle systému jde, pomyslel jsem si: Ha! Našel jsem něco, co opravdu dává smysl, možná poprvé v životě. Bylo to jako kdybych pomocí této myšlenky, této praxe, našel jednotu jednotlivých elementů, kterou jsem hledal. Nějakou dobu jsem v Mexiku zůstal, jen jsem pozoroval a poslouchal, a pak jsem se rozhodl pro skutečný výcvik: studovat homeopatii v Británii, až se vrátím domů.

Red.: Povíte nám něco o svém studijním plánu?

T.C.: V té době jsme měli velkou motivaci. Byli jsme nesmírně nadšení studenti. Odstěhoval jsem se do Devonu, abych byl blízko školy, a snažil jsem se co nejčastěji asistovat při vyšetřeních. Studijní plán ve škole – byly to víkendové semináře. Podobně jako tady, ale v menších skupinách, takže jsme se dobře znali. V naší skupině jsme se hodně podporovali, vytvořili jsme si mechanismy, abychom studium lépe zvládali, abychom spolu dokázali mluvit o problémech, scházeli jsme se. To také bylo součástí výcviku. Byli jsme docela malá skupinka a měli jsme pocit, že spolu prožíváme úžasné dobrodružství. Měli jsme

přednášky z materie mediky, studovali jsme repertorium, měli jsme hodně praktických cvičení, rozebírali jsme případy a postupně, od druhého ročníku, jsme pod dozorem supervizora pracovali s pacienty. Ve třetím ročníku jsme si začali budovat svou vlastní klinickou praxi. Čtvrtý ročník byl spíš něco jako postgraduální studium, tou dobou někteří z nás měli už docela dost pacientů. Používali jsme systém supervizí, scházeli jsme se, hovořili se svými učiteli o případech, o potížích, které jsme měli. Tehdy, stejně jako dnes, nemuseli praktikanti na začátku své praxe převzít celou zodpovědnost za pacienta, ale mohli pracovat pod dohledem svých supervizorů a zkušenějších kolegů. Takže si mohli povídat o případech a ověřit si, je-li jejich názor na preskripci správný, dřív, než lék skutečně předepsali.

Red.: Mluvili jste o praktických cvičeních. Obávám se, že ta jsou u nás trochu zanedbávána. Měl jste u nás seminář – jak byste jej popsal?

T.C.: Práce v semináři mě velmi zaujala a byl jsem jí rád, i když to pro mě bylo i těžké, protože se nepochybně a zcela jasně projevil určitý odpor k tomuto způsobu práce. Snažil jsem se soustředit naši pozornost a prozkoumat hlubší perspektivy, které se nám otevírají, když jsme v roli léčitele. Jak to pocítujeme, co se od nás očekává – ani ne tolik z hlediska studia technologie homeopatie, ale spíš z hlediska postoje, který přijímáme. Jak zaujmout správné rozpoložení sami v sobě, abychom dokázali otevřeně naslouchat a věnovat soucitnou pozornost pacientovi, jak najít v sobě tvůrčí a laskavý zájem o pacienta, aniž bychom ztratili sebe sama. Tedy – jak být správně koncentrován. Snažil jsem se pomoci soustředit se na tento postoj, zjistit, jaký je to pocit, být v této situaci a dozvědět se, jak lépe můžeme tento stav projevit v běžném životě. Nabídl jsem pár cvičení a způsobů, jak se naladit na tento druh práce. Samozřejmě je přitom nutné odhalit některé svoje vnitřní problémy, naše bloky se musí vyčistit. Možná to byl pro některé účastníky semináře šok, že musejí mluvit o sobě, podělit se s ostatními o své pocity, být otevřený. Možná za nějaký čas ten šok pomine a oni pochopí, že tento způsob práce by se v České republice měl užívat častěji. Alespoň doufám, protože já osobně cítím, že pokud je prezentován bez přetvářky, nabízí lidem možnost si vlastně hrát, trénovat a v bezpečí si vyřešit dost obtížné téma, totiž jak být spokojen v náročné roli léčitele.

Red.: Takže vy navrhuje, že nejprve bychom měli léčit sebe, a pak teprve pacienty?

T.C.: Svým způsobem, ale neradím vám, abyste pouze hledali svůj konstituční lék a pak si ho podali v rámci samoléčby. Způsob, jak se vyléčit, nespočívá pouze v tom, zda si vybereme správný lék. Tohle začne být důležité ve chvíli, kdy jsme připraveni pracovat s někým, kdo nás vidí velmi zřetelně. S někým mimo nás. Měli bychom si dovolit ten luxus být pacientem a někdo jiný ať dělá práci homeopata, místo abychom se ze všech sil snažili nahlédnout se objektivně, což je vlastně tautologické a prakticky nemožné. Cítím, že to dlužíme sobě i svým pacientům, snažit se být ve svých názorech a vnímání co nejsvobodnější a nejpřesnější, abychom naplnili Hahnemannovu poučku, že léčitel má být nepředpojatým pozorovatelem. To znamená, že nemá promítat svoje problémy, pocity, demony, temnotu, obavy nebo něco jiného na osoby, s nimiž má co do činění, aby je mohl uvidět takové, jakými opravdu jsou. Aby se toto stalo, musíme svoje vlastní já nechat ustoupit do pozadí, a tím pádem nebudeme sami sebe tolik znepokojovat. Až nad sebou nebudeme muset přemýšlet, budeme svobodnější a uvidíme, uslyšíme a budeme vnímat ostatní lidi mnohem zřetelněji.

Cyklus léku *Conium maculatum*

Dr. Paul Herscu, Dr. Chris Ryan

Přeložila Mgr. Alena Škodová

*Převzato z časopisu *The New England Journal of Homoeopathy**

Conium maculatum neboli bolehlav jedovatý byl součástí jedu, který usmrtil Sokrata. Dnes si homeopatické *Conium maculatum* dáváme do souvislosti zejména s nejčastější příčinou úmrtí v moderním světě – s rakovinou. Avšak *Conium maculatum* jako každý lék v materii medicæ má více než jen jednu tvář, více potenciálních užití a disponuje vlastně celým cyklem doplňkových a kontrastních charakteristik, ať již jsou z oblasti fyzické, psychické nebo emocionální. Tento článek je krátkým nastíněním tohoto cyklu, který vás má vést k pochopení myšlenky cyklů a jejich částí a ilustrovat názory, ke kterým jsem došel, na příkladu jediného léku.

Vzpomínám si, že jsem kdysi léčil více než padesátiletou ženu, u které náhle vypukla mastitida – zánět prsní žlázy. V pravém prsu cítila obrovské

bolesti a měla ho zanícený. Cítila bolest v celém prsu. Bolest se zvětšovala při jakémkoliv dotyku nebo tlaku, dokonce i podprsenky nebo šatů. Pohmatem jsem zjistil, že v prsu je několik uzlin a že bradavka je svráštělá. Uzliny vyplňovaly celý prs a zasahovaly až do podpažních žláz. Ukázalo se, že ženu před několika měsíci kopl do prsu kůň, že se po několika týdnech cítila lépe, ale náhle se jí prs zanítil. *Conium maculatum* 200C utišilo bolest ještě týž den a během dalších dvou dnů zmizely uzliny i otoky. Žádný další lék už nepotřebovala.

Tento případ ilustruje nejznámější symptom *Conia maculata* – silné zatvrdnutí tkáně kdekoliv na těle. Zatvrdnutí se může objevit na kterémkoliv místě, avšak má tendenci se projevovat zejména v tkáni žláz. Základním původem a příčinou tohoto jevu je zranění na určitém místě těla, kde se posléze začnou tvořit uzliny. Vyvstává otázka, co je na tomto případě zajímavé? Proč moje pacientka reagovala tak, jak reagovala? Proč se jí vytvořily uzliny? Proč reagovala na své zranění právě tímto způsobem a jak to, že *Conium maculatum* má takovýto účinek? Proč vytváří a léčí tolik uzlin a nádorů? Odpovědi na tyto otázky vedou k pochopení tohoto léku a jeho cyklů a segmentů, jak jsem se zmínil v předchozích článcích v tomto časopise a ve druhém dílu *Pediatrické materie mediky*, *Stramoni*.

Nádory tuhé povahy

Jak jsem již řekl, *Conium maculatum* je indikováno u mnoha forem nádorů, které jsou u *Conia maculata* nejčastěji zdůrazňovány a kterými se budeme zabývat nejdříve. Používá se v případech tvrdých, zvětšených a indurovaných výrůstků, které se objevují nejčastěji v tkáních žláz. Velmi často jsou postiženy prsy, kde se vyvíjejí tvrdé, bolavé boule, a to na obou stranách. Tyto uzliny mohou být benigní a objevovat se zejména před menstruací nebo to mohou být kancerogenní nádory. Stejně tak můžeme tyto uzliny nalézt v lymfatických žlázách, které zduří zároveň s primárním místem výskytu rakoviny.

U mužů typu *Conium maculatum* se může objevit prostatická hypertrofie, kdy prostata není pouze zvětšená, ale také zatvrdlá. Pohlavní žlázy mohou být indurované nebo zvětšené. Otéct, zatvrdnout a vytvořit nádor může jakákoliv žláza, ale pro mě bylo zajímavé zjištění, že nejvíce postižené žlázy jsou ty, které mají spojitost s pohlavím – prsy a prostata.

Existují ovšem i další místa, nejen žlázy, která mohou zatvrdnout nebo otéct. V očích se vytvoří šedý zákal, v nose polypy, zatvrdnout a otéct může i břicho.

Ačkoliv se to v praxi nevyskytuje příliš často, lidé, kteří potřebují Conium maculatum, často popisují pocit, že jsou zahlceni nějakou masou. Zastavíme se u pocitů, abychom si ukázali tuto fázi cyklu detailněji. Například v případě bolestí hlavy jsem se setkal s takovými popisy jako: cítím, jako kdybych měl pod lebkou cizí těleso; mám pocit, že mám na mozku tvrdou bouli; nebo: pocit boule v pravé půlce mozku. Dalším vynikajícím příkladem je hrdlo, kdy pacient cítí, “jako kdyby mu jím procházelo kulaté těleso”, nebo má stálé nutkání polykat, “jako kdyby měl v krku otok”.

Tvrdoost se na mentální/emocionální úrovni projevuje buď symptomy, které poukazují na nekompromisnost nebo nepřizpůsobivost, nebo symptomem, kdy je pacient pevně uzavřen před svým okolím. Symptomy, jako jsou pověrčivost nebo přílišná svědomitost i v těch nejmenších maličkostech, jsou u Conia maculata příkladem určitého fixního myšlení. Vzpomínám si na jednoho svého pacienta, který měl vše srovnané podle svého vlastního pořádku. Léčil si u mě časté záněty prostaty – zánět u něho vznikl, kdykoli si sedl na něco studeného. Mrazilo ho v zádech, potil se a měl závratě. Během jeho léčby jsem ani po pětihodinovém rozhovoru nebyl ani v nejmenším schopen jakkoliv ovlivnit jeho názory na cokoli v životě. Mluvili jsme o politice, náboženství, společnosti, o vzdělávání dětí, o zdraví a o spoustě jiných věcí, ale na každou věc měl svůj vlastní názor. Nijak se nepohoršoval nad mými názory, ale své měl velmi pevně zakotvené. Chrlil na mě své myšlenky dost intenzivně a pak skončil větou: “Alespoň já to tak vidím.” Nakonec jsem to přijal jako jistý druh rigidity, protože existuje jen několik důvodů pro to, aby někdo měl tak jednoznačné názory a nebyl nikdy ochoten se jich vzdát (například povýšenost). V jeho případě byla jádrem celé věci jeho nepřizpůsobivost.

Tito pacienti si mohou vytvořit fixní ideje, týkající se různých aspektů života. Například že se jí jen určitým způsobem nebo že člověk má jen jednu náboženskou víru. Tato neohebná povaha vede k učebnicovým příkladům, kdy se člověk stane mnichem nebo vstoupí do nějakého náboženského řádu. Avšak je důležité si uvědomit, že náboženství je jen jedním z příkladů nepřizpůsobivosti, obsažené v tomto léku.

Další zajímavý symptom, který demonstruje, jak uzavření jsou tito pacienti, najdeme v jejich emocích, zvláště v případech, kdy jsou smutní, ale nejsou schopni plakat. Tento symptom je společný s Natrem muriaticem a v obou lécích se nachází ze stejného důvodu. Oba léky se z určitých důvodů tak uzavřely a tak se chrání, že se nemohou přiblížit ke svým emocím a vyjádřit je. Je tu blok, který pacienta uvnitř cele naplní, stejně jako oteče prs

nebo jako oteče a ztvrdne prostata. Máme-li jít do extrému, můžeme se dokonce setkat s tím, že tento blok vede k neschopnosti se hýbat a cokoliv pociťovat. Pojem “nedostatek citlivosti” přesně zachycuje takový stav a *Conium maculatum* by zde mělo být napsáno kurzívou.

Paralýza neboli extrémní nedostatek pohybu je dalším příkladem procesu uzavření. Pro každou výše zmíněnou zatvrdlost popisuje *materia medica* funkční zpomalení nebo překážku. Například bolest hlavy může vyvolat nejen pocit boule, ale i “hloupnutí” či otupení myšlení. Zrak je “zastřený” a “krátkozraký” i bez šedého zákalu a vizuální adaptace je pomalá. Oční svaly mohou být částečně nebo úplně ochablé a typické je, že víčka klesají, jako to vidíme i u *Gelsemia*. Sluch je špatný, mluva neobratná (“nedobrá artikulace” díky ztuhlému, oteklému jazyku), těžko se polyká, jako by strava šla do špatné trubice a náhle se zastavila. Velmi charakteristická je postupná paralýza končetin, nejprve dolních, pak horních. Typická je i svalová ochablost, třes, neklid, nutkání vstát a někam jít a obrovská únava.

Toto ztuhnutí je konečným výsledkem procesu zablokování a uzavření, který začal v předcházející fázi cyklu. Během potíží dochází často ke ztrátě vitality, proto je tento lék určen pro rakovinu.

Plnost / Městnání

U *Conia maculata* je nevyhnutelným výsledkem uzavření a zadržení akumulace čili plnost a tíha. Ať už je považujete za součást fáze zadržování, součást fáze nádoru a zatvrdnutí nebo – jako já – za aspekt, který existuje sám o sobě, obsahuje vždy stále stejné symptomy. Všechna místa, kde se může objevit nádor, ztěžknou. Všude, kde se může vyskytovat městnání, je skutečně najdeme. Tíha je v očích víčkách, v hlavě, v břichu a samozřejmě v končetinách. Objevuje se zde i plnost prsů a rozšíření břicha, o kterých jsem se zmínil ve své stati o nádorech. Rozdíly bývají kvantitativní, ne kvalitativní.

Dalším příkladem městnání, pocitu plnosti díky pacientovu uzavřenému, statickému stavu je bušení srdce, když pacient leží, ale tlukot se ozývá i při vstávání a při pohybu.

Nespokojenost / Touha po kontaktu

Ve fázi nádoru pacient hluboce přemýšlí a pociťuje osamělost, avšak přestože se cítí sám, oddělen a může mít i strach z lidí, silně touží po kontaktu s nimi. To je ta chvíle, kdy je přímo puzen, aby se zařadil k ostatním. Tehdy je pacient nespokojen se svým momentálním okolím, se situací, ve

kteřé se ocitl, nemocný a sám – což ho vede k tomu, že začne pociťovat potřebu společnosti. A to je přechodná fáze, která pacienta vyvede z uzavřené fáze nádoru a zavede ho do aktivní fáze.

Aktivita

Pacienti jsou uzavření lidé, kteří mají velké potřeby. Jejich primární touhou je sblížit se s druhými, což je nutí k záchvatům aktivity a k vybití energie. Toto jejich počínání však ztrácí únosnou mez.

Fyzicky je vybití energie evidentní ve většině systémů tohoto léku. Pacientovi tečou z očí slzy, v uších mu hučí a zvoní, ucpaný nos mu krvácí nebo z něj teče hnisavý výtok, v noci má dráždivý pocit v krku, zejména, když leží, což vede ke spasmodickému, suchému kašli. Pacienti zvracejí, mají průjmy a trpí pocitem nutkání, avšak patrně nejznámějším příznakem, který k těmto potížím patří, je nutkání k sexu. Jejich touha po sexuálním kontaktu se neustále stupňuje. V některých případech se popisuje jako potřeba být se sexuálním partnerem, avšak v jiných jde o silnou potřebu se vybití, dosáhnout orgasmu. Pamatuji si na jednoho ze svých pacientů, který každých deset dnů podnikal tříhodinovou cestu autem, aby mohl souložit se svou dívkou. Prostě musel. Kdyby to neudělal, kdyby jednou vynechal, onemocněl by zánětem prostaty. Tato intenzivní potřeba kontaktu se pro pacienty stává prvotním pohonem, neboť zoufale potřebují kontakt a posléze vybití, které jim tento kontakt poskytne. Myslím, že toto je důvod, proč je *Conium maculatum* v seznamu pojmů, které mají následující příznak – averzi k lidem i k samotě.

Jedno vybití, které se objevuje při nebo po nádorové fázi nebo uzavření se do sebe, je ukázáno na známých případech, kdy *Conium maculatum* způsobuje pocení a návaly horkosti během doby klidu, zejména při ulehnutí ke spánku nebo dokonce při pouhém zavření očí.

Na psychické úrovni je tato změna z příliš malé do přehnaně velké aktivity trefně vyjádřena příkladem člověka, který je někdy smutný a nevrlý, jindy má naopak dobrou náladu a je šťastný.

Hysterie nebo mánie se v těchto případech vztahuje zejména k práci. Existuje mnoho důvodů, hnacích sil a myšlenek, které ženou pacienta z postele nebo ho uvádějí do pohybu, avšak nejčastějším z nich je impuls k práci. Nejtypičtějším příkladem je pacient, který nahrazuje své sexuální tužby přehnanou aktivitou.

Ale jako v případě mého pacienta, je pro tyto lidi primární hybnou silou sex. U některých pacientů se aktivita projevuje jiným způsobem, avšak jejich sexu-

ální impulsy a silná sexuální touha je naplňuje do té míry, že jsou neklidní, dokud nemají sexuální kontakt, díky kterému se vybijí a naváží na druhou osobu.

Pacienti *Conium maculatum* jsou díky své otevřenosti a přehnané aktivitě náchylní k různým zraněním. Nacházíme zde zranění, která vedou k závratím, slabosti a ztvrdnutí tkáně, všechny fáze, o kterých si povíme něco víc. Existuje i zranění citů – například skleslost – která vedou k následující fázi slabosti, točení hlavy a zablokování, podobné *Cocculu indica*.

Závratě

Symptom, který stručně a výstižně charakterizuje podstatu přehnané aktivity, je Cowperthwaitova závrať, ale nejznámější jsou bezpochyby skutečné, točivé závratě, které provázejí zejména pohyb, např. když si večer lehnete do postele nebo když ráno vstáváte. V materii medicae u *Conia maculata* existuje celá řada okolností ovlivňujících závratě, ale většina z nich má co dělat s pohybem, kdy se projevuje efekt všech druhů pohybu z předcházejícího segmentu. Někdy jde o pohyb hlavy nebo očí, o hluk, například když spolu ostatní hovoří, ale všechny odrážejí tendenci k aktivitě, která způsobuje i následnou touhu uzavřít se před světem. Zhoršení či zlepšení u *Conia maculata* mohou být chápána jako součást cyklu od zhoršení, když pacient například sleduje rychle se pohybující předměty, jako jsme to viděli u předcházejícího segmentu. Má touhu zavřít oči, což vede k zeslabení závratě. Zavření očí pak vede k další fázi.

Pacienti jsou slabí a nejistí. Pravděpodobně nejpotřebnějším symptomem pro nás bude myšlenka unikajících emisí nebo orgasmu – oboje se objevuje při sebemenším impulzu. Tento symptom je někdy spojován s nejvyšší prioritou, tj. spojit se s ostatními nebo se zbavit ucpaného já, jindy je však spojen spíše se slabostí, jako *Natrum phosphoricum*, kdy fluidum uniká ze sebemenšího důvodu, bez vůle pacienta. Pacient si už nemůže být jist ani sám sebou. Jeho slabost se projevuje nejen ve svalech, ale na mnoha dalších místech. Z psychického hlediska jsou časté případy, kdy se deprese, smutek, melancholie, plachost, špatná paměť či lhostejnost projevují zejména po sexuálním styku nebo po vyprázdnění. Pacient ztrácí chuť a sexuální výkonnost klesá i přes jeho zájem o sex. Jako příklady této slabosti můžeme uvést celkové zhoršení z námahy, ze zvedání rukou, ze stání, přehnané sexuální aktivity nebo díky pokročilejšímu věku.

Je zajímavé si povšimnout, že *Conium maculatum* je na seznamu téměř každé podrubriky v rubrice Pohyb všeobecně, ať už jako zlepšení/touha po

pohybu nebo zhoršení/averze k pohybu. Viděli jsme, odkud zlepšení/touha po pohybu přichází. Zde se dozvídáme, proč existuje tolik symptomů, které se pohybem zhorší. Najdeme tu i všechna zhoršení díky práci a zhoršení z psychické námahy.

Touha uzavřít se

Conium maculatum podávané při závratích způsobí, že se pacienti začnou kontrolovat a uzavírat způsobem, který nakonec vede k neohebnému tuhému nádoru, jak jsem tuto situaci popsal na začátku. Takovéto uzavření je přehnaná reakce – základní potřeba uzavřít se, abychom zlepšili své zdraví. Toto přílišné uzavření je přehnaná reakce nebo přehnaná produkce symptomů, které byly nejpotřebnější.

Z fyzického hlediska můžeme přání těla uzavřít se vidět jako různorodost sevření, jako např. “staženost, jako kdybych měl stlačené spánky”, “bolestivé nutkání”, “bolestivá menstruace”, “svíravé bolesti v břiše”, “hypochondrické sevření jako od obruče”, “svíravý pocit na prsou” aj.

Z citového hlediska můžeme mezi příklady uzavření se jmenovat averzi ke společnosti, averzi k pobývání mezi lidmi a k jejich hovoru. Pacienti mají také strach, že je někdo oloupe. Znovu mám dojem, že přesně ze stejného důvodu jako u Natra muriatica, kdy se pacient vyhýbá společnosti a má strach z lupičů – je to odpor k narušení ochranného uzavření.

Co se týče mentální úrovně, pacienti mají averzi k myšlení, nechtějí pracovat ani studovat. Nechce se jim toho mnoho dělat a spíše jen tak přecházejí po domě.

Znovu zde zdůrazňuji, že Conium maculatum jako každý jiný lék má symptomy, které jsou ve vzájemném rozporu. U Conia maculata například najdeme to, že pacienti nejen chtějí být sami a mají averzi k ostatním lidem, ale i že mohou mít ze samoty strach. V minulosti bychom patrně věnovali pozornost jednomu z těchto symptomů a ne druhému, nebo bychom se snažili tím či oním způsobem tento rozpor vysvětlit, avšak nikdy ne zcela uspokojivě. Nyní vidíme, že averze ke společnosti nutně náleží do této fáze cyklu a že Conium maculatum musí mít i další fázi, jak jsme ji popsali v paragrafu Závratě, která je naopak charakterizována touhou po lidské společnosti. To je dobrý příklad toho, jak analýza léků s pomocí cyklů a

fází pomáhá pochopit zjevně konfliktní nebo vzájemně se vylučující pojmy v rámci jednoho a téhož léku.

Tento segment nás zavede zpět k první fázi, charakterizované otevřením se a následujícím uzavřením – k fázi nádorů. Jediným nejznámějším výrazem proti sobě stojících účinků sevření musí být známá základní myšlenka “zhoršení pohlavní zdrženlivosti”.

Conium maculatum bývá klasicky uváděno v případech, kdy rakovina následuje buď po smrti sexuálního partnera, nebo v případě instituce přísného celibátu z náboženských důvodů, jako je klášter. Sledujeme-li vztah touhy po sevření a nádorové formaci v cyklu *Conia maculata*, kdy jedno přímo následuje po druhém, je zcela jasné, jak tyto dvě události spolu v životě souvisí.

V *Coniu maculatu* je obsažena základní touha, strategická potřeba uzavření se, otevření se a blokády. I když toto může být na jedné straně rozumná a pochopitelná lidská reakce, je to bohužel začátek stavu “přílišného uzavření”, o kterém jsem se zmínil na počátku této stati o zkoumání cyklů. Kdyby byla aktivita přiměřená a ne přílišná, pak by se *Conium maculatum* nepotřebovalo tak silně ovládat.

Na druhé straně, kdyby byla zdrženlivost přiměřená, a ne přehnaná, pacient by se necítil tak uzavřený a neměl by tak obrovskou potřebu se znovu spojit s ostatními. Ale kdyby bylo vše přiměřené, a ne přehnané tím či oním směrem, pak by neexistovaly chronické chorobné stavy a nikdo by tedy léky nepotřeboval!

Shrnutí: *Conium maculatum* má prvotní potřebu být otevřené a být v kontaktu s ostatními, ale není schopné tento stav účinně udržet. Pohyb směrem k otevření vyústí do excesu, charakterizovanému závratěmi a pocením, na což pacient reaguje uzavřením se do sebe, ale uzavře se natolik, že je paralyzován nebo se vyvine psychická, fyzická či emocionální choroba. Toto přísné samotaření však pacient sám není schopen snést, což ho vhání do potřeby kontaktovat se s ostatními, a celý cyklus začíná od začátku znovu.

Paul Hercu je autorem knih Homeopatická léčba dětí a Stramonium a Úvod do cyklů a segmentů. Je zakladatelem a vydavatelem časopisu “The New Journal of Homoeopathy” a hlavním instruktorem Školy homeopatie v Nové Anglii. Provozuje praxi, přednáší a píše. Žije v Amherstu ve státě Massachusetts.

Chris Ryan provozuje praxi v Bostonu, Massachusetts, a je absolventem a posluchačem postgraduálního kurzu Školy homeopatie v Nové Anglii.

Otec a syn

Henny Heudens-Mastová

Záznam ze semináře v Seattlu, konaném v září 1995 a sponzorovaném New England School of Homeopathy

Přeložila Mgr. Lenka Ničková

Případ: Autistický chlapec, tři roky

Dostal už několik léků od dobrého homeopata, v průběhu šesti měsíců bral *Magnesium carbonicum*, *Belladonna*, *Natrum muriaticum* a *Agaricus*. Jeho bratrovi udělalo dobře *Stramonium* a *Hyoscyamus*.

Byl to překrásný chlapeček se světlými, kudrnatými vlásky a nádhernými modrými očima. Nenavazoval však kontakt, nemluvil.

(Co je typické pro autistické děti? Repetitivní chování, chybění fyzického kontaktu. Žijí ve vlastním světě. Když se něco v jejich okolí změní, rozruší je to.)

Jeho matka se zdá být zdravá, otec je malý, vrásčitý, napjatý. Otec říká: “Je to idiot. Když ho nevléčíte, pošleme ho do ústavu.” Když otec pronáší tato zraňující slova, chlapeček zavře oči. V osmi měsících byl operován a jeho emocionální vývoj se zastavil. V té době říkal “mama”.

(Když dostanete do rukou takovéto dítě, s jasnými známkami regrese, musíte se ptát proč? Něco se tam stalo, může to být očkování, nebo trauma.)

Otec říká, že chlapec nikdy nestoná. Matka říká, že plakal od narození do tří měsíců věku. Pak se uklidnil. Ve čtyřech měsících dostal průjem. V sedmi měl zánět středouší a bral antibiotika.

Matka říká, že je to její vina, když se brali, chtěli šest dětí. Na ultrazvuku zjistili, že čeká chlapce. Nechtěla ho a přiznala, že své nenarozené dítě nenáviděla. Porod byl velmi těžký. Nechtěla dítě porodit. Když se narodilo, odmítla se na něj podívat. Po několika týdnech pochopila, že se chová špatně, a rozhodla se, že se pokusí o dítě starat. Po čase se naučila dítě skutečně milovat. Chlapeček přestal plakat a začal se rozvíjet. Regrese začala až po zánětu středního ucha. (Jeho vitální síla musela být hodně slabá, když bylo tak snadné ji potlačit.)

Chlapec si hrál sám. Nepobíhal po místnosti či dokola jako většina autistických dětí. Seděl matce na klíně a díval se přímo před sebe. Když matka

říkala: “Nenáviděla jsem to dítě,” viděla jsem, že zavírá oči. V příštím okamžiku se mi podíval přímo do očí a já měla pocit, že mi říká: “Ty mi můžeš pomoci.”

Zajímal se o výlevky dřezu či vany, rád pozoroval, jak voda odtéká.

Má strach z výšek. Nedokáže vyšplhat do schodů. Nesnese, aby se mu sahalo na hlavu, uhýbá. Má odpor ke chlebu. (Většina autistických dětí jí jen některá jídla a odmítá jiná.) V Belgii je chléb velmi dobré a sytící jídlo, je divné, když ho někdo nemá rád.

Bojí se, když matka opustí místnost. Musí svou matku vidět. Velmi ho rozruší, když si matka bere kabát a odchází z domova. Celé interview jí seděl na klíně – hodinu a půl. Spí v embryonální pozici, obličejem do polštáře, a válí hlavu po polštáři (to je u autistických dětí a u dětí, které postrádají pozornost, velmi časté). Má rád zvířata a má silný vztah k plyšovému medvídkovi panda, v ordinaci ho však s sebou nemá. (To je divné, většina autistických dětí si věci, které milují, nosí stále s sebou).

Rýpe se v nose a obsah jí (to je v jeho věku obvyklý symptom), ale jakmile zvedne ruku k nosu, otec mu dá pohlavek. Otec je k němu velmi krutý. Otec má diabetes, fibromyalgii a těžké migrény. Z otcovy strany je v rodině rakovina, mrtvice a srdeční obtíže. Z matčiny strany je v rodinné anamnéze hypertenze, diabetes, rakovina a srdeční obtíže. Matka je zdravá.

(Je tohle typický případ autismu? Myslím, že ne.)

Co cítí toto dítě? Je zraněno, vidím mu to na očích. Oční kontakt, který jsem s ním na zlomek sekundy měla, mi dokázal, že je to tak. Také jsem pochopila, že se může uzdravit. Rubriky jsou: Onemocnění ze žalu, a Zavržený. Chlapec se cítil zavržený.

Proč je autistický? Chlapec se izoloval, protože nedokázal snést ten nedostatek lásky, pocit, že je nemilovaný. Izolovat se je něco jiného než mít pocit izolovanosti. Může to vycházet z potřeby bránit se dalšímu zraňování. Je tohle pocitem onoho dítěte – je tak hluboce zraněn, že se musí izolovat, aby nebyl dál zraňován? Tento pocit nelze repertorizovat jako pocit izolace, pod rubrikou Zavržený. Dal by se použít symptom Odpor ke společnosti, ale bylo by lépe najít rubriku, která obsahuje víc. Představte si toho zraněného chlapečka, jak sedí na kraji matčina klína, aniž by s ní navázal jakýkoliv kontakt, chlapečka, který nesnáší dotek. Nejlepší rubrika pro něj je odpor k útěše, spíš než jen

odpor k doteku. Nechce, aby se ho dotýkala, nebo ho hladila jeho vlastní matka.

Jeho obliba výlevek je Monománie, ale to je symptom jeho choroby, normální u autistických dětí. Nevyjadřuje pocit dítěte. Podívejte se na tu rubriku: bylo by pěkné, kdyby tam hledaný lék byl, ale není to podstatné.

Strach z vysokých míst.

Odpor ke chlebu.

Onemocnění z pohrdání. (To se vztahuje k matce. Otcovo pohrdání se dostavilo, až když začalo dítě být autistické.)

Tichý smutek. (Jak to poznáte? Podle neokázalého žalu v jeho očích – chlapeček od tří měsíců věku nezaplakal.)

Lék: Ignatia 50M

(Když jsem tento případ přednášela v Belgii, studenti byli rozčilení, říkali: “Ale v tak těžkém případě musíte dát minerál.” Odhodte tyto představy, omezují vás. Buďte otevření. Odeberte případ, najděte symptomy, předepte lék.)

Co se po Ignatii dá čekat? Že dítě začne vytvářet kontakt, bude agresivní a zlostné. Vypustí ven to, co celou dobu drželo uvnitř. Co udělá otec? Bude se zlobit. To byl problém, který jsem nemohla ignorovat, i když je to pro homeopata těžké. Nemůžete pacientovi zakázat, aby dával najevo svou zlost jinému pacientovi, tím byste rušili účinek léku. Po interview jsem matku s dítětem poslala ven a pak jsem řekla otci (který v té době nebyl mým pacientem), že chápu jeho zklamání, ale že jeho zlost dítěti velmi ubližuje. Řekla jsem mu, že před chlapcem už nikdy nesmí dát najevo svou zlost. Také jsem mu řekla, že by mu prospělo homeopatické léčení. Požádal mě, abych ho léčila.

Kontrola:

Dítě vběhne do ordinace před matkou, otcem, bratrem, sestrou a běží rovnou k televizi. Pobíhá, skáče a jeví zájem o své okolí. Pamatuje si minulé vyšetření a že bylo nafilmováno. Kameraman zamíří kameru na chlapečka a ten se začne smát. Já se směji také – jsem šťastná a je to na mě vidět.

Otec začne: “Je mnohem zlostnější. Měli jsme tichého chlapce. Teď máme chlapce, který kope, bije a kouše. Jediné, co pomáhá, je jít s ním ven. Je ospalý. Usíná i matce na klíně.”

Co se stalo? Chlapeček je nyní schopen vyjadřovat své city, dříve to nedokázal. Po první konzultaci jsem rodiče varovala, že se mohou ob-

jevit staré obtíže – průjmy a zánět středouší. Nakázala jsem jim, aby zavolali mě a nikoho jiného. Proč jsem byla tak rozhodná? Protože bylo tak lehké ho antidotovat, dokonce i homeopatickým lékem, natož bylinami, které by lehce mohly zastavit průjem a narušit případ. Jeho první průjem byl ozdravný, a byliny ho zastavily. Vitální síla tohoto dítěte byla velmi slabá.

Dítě mělo řídkou stolicí, která zapáchala stejně jako průjem, který měl ve čtyřech letech. Páchla jako hnis či po shnilých vejcích. Nezdálo se být nemocné, takže mi nevolali. Chlapec jedl normálně, byl bez teploty. Trvalo to jen asi tři až čtyři dny. Byla to dobrá reakce.

Teď se bojím zvířat. Už není tichý. Leze po schodech – otec se bojím, že spadne, musí za dítětem běhat, aby nelezl na schody. Otec nyní říká: “Myslím si, že moje dítě je šílené a že ho homeopatie nemůže vyléčit.” Předtím říkal, že je dítě idiot. To je změna. Otec pocítuje zoufalství. Matka s otcovou interpretací nesouhlasí a říká: “Ne, ne. Cítím, že se mu líbí lézt po schodech. Je mu líp. Je to práce, pořád ho sledovat, ale je mu líp. Takový byl, když mu byl rok a půl, cítím, jako by mu zase bylo rok a půl.” Směje se, dívá se na sebe v televizi. Když se rozzlobí, bije, kope, kouše. Utíká. To je opravdu chování dítěte rok a půl starého. Je zaostalý, ale lepší se. Sáhne matce do kabelky a otec ho udeří přes ruku. Znovu do ní sáhne a vytáhne svého medvídka pandu. Vypadá to jako sexuální akt – a otec to tak nahlíží.

Lék: Sac lac

Ještě k tématu návratu starých symptomů a sexuality: bratr tohoto chlapčka se v pěti letech stále ještě pomočoval. Sahal si na genitálie. Otec mu to zakázal a silně jej potlačil. Pak chlapec pomazal svou postel výkaly, vsunul si prst do konečníku, vyňal stolicí a schoval ji v posteli, protože očekával, že bude potrestán. Nebylo mu dovoleno dotýkat se genitálií, tak se stimuloval análně. Po léku se dalo čekat, že bude znovu masturbovat. Nařídila jsem otci, aby jej za to nebil.

Kontrola: o čtyři měsíce později

Chlapec je v čekárně. Slyší moje kroky a zavolá mě jménem. Točí se na otáčivé židli a říká: “Hen-ny, Hen-ny”. Už si hraje jako normální dítě. Je poslušnější. Když někoho vidí, říká: “Ahoj!” Když jede s matkou na kole, bojím se aut, ale všeobecně je mnohem méně bojácný než dřív. Když má záchvat paniky, přitiskne se k matce.

Chodí do školy a s dětmi si hraje normálně.

Když rytmicky kývá hlavou, je rozčilený, zlobí se a chce být sám. Už tolik nepotřebuje medvídku pandu. Klidně ho nechá doma, když jde ven.

Je velmi pečlivý: když mu upadne kousek jídla vedle podnosu, položí jej zpět. Teď už jí chléb i s kůrkami. Když pláče, má k tomu důvod.

Matka je z jeho pokroků velmi šťastná, i když otec je kritičtější. Méně se rýpe v nose, je i samostatnější. Vynořuje se ze svého autistického chování a emocionálně roste. Oba rodiče jsou potěšeni. Během interview dítě chtělo prozkoumat celý dům.

Lék: Sac lac

O mnoho měsíců později mi zavolal otec a řekl, že dítě má zánět středního ucha. Odpověděla jsem, že nemá nic dělat, jen mu dát cibulový obklad. Druhý den ráno volal znovu, že dítě v noci bolelo ucho a že z něj něco vytéká. Sousedka prý povídala, že z toho může být infekce. Vysvětlila jsem otci, že se vrátil zánět středouší, tak jak jsme předpokládali, a že vitální síla tlačí směrem ven a nesmí být nijak omezena. Otec se zeptal, jak dlouho může ucho téct, aniž by to způsobilo hluchotu. Odpověděla jsem: “Viděla jsem ucho, které teklo dva roky a nijak to neovlivnilo úroveň sluchu. Co vám vyhovuje lépe? Autistické dítě s dokonalým sluchem, nebo normální dítě s částečnou sluchovou nedostačivostí v jednom uchu? Zavolejte mi, prosím, za dva dny.”

Když jsem děcko viděla příště, bylo už zase autistické. Řekla jsem otci: “Co jste mu to udělali?” Odpověděl: “Dali jsme mu dvě lžičky antibiotik.” Byla jsem šokována. Dítě bylo autističtější než dřív. Otec mě žádal, abych ho vyléčila, že už mu nikdy nedá antibiotika.

Nyní je to zlomyslné dítě – neklidně běhá, je násilnické, bije a kope. Zhoršuje se v noci (Tarentula). Stramonium se horší v noci a bojí se tmy. Hyoscyamus se tmy nebojí a v noci se dá uklidnit. Chlapec silně reagoval na hudbu, hodně ho vzrušovala. Hyoscyamus, Stramonium, Tuberculinum, Tarentula.

Lékem byla Tarentula 10M. Už to není stav Ignatie, potlačení antibiotiky vytvořilo nový obraz. Antibiotika jsou pro tohoto chlapce opravdu prudkým jedem.

Od té doby se mu daří dobře, měl jen Tarentulu a Sac lac. Ještě není vyléčen, ale je na dobré cestě. Dělá velké pokroky. Bez antibiotik by se nikdy nebyl dostal do stavu Tarentula. Kdyby mu byli rodiče podali bylinný čaj na průjem, bylo by se stalo totéž. Kdybychom mu na otitidu podali Bella-

donu nebo Mercurius, bylo by to také potlačení, jako antibiotiky. Byl to velmi citlivý pacient.

Musíte mít oči otevřené. Nemůžete předpisovat mechanicky. Každého pacienta ošetřujte jako zvláštní případ, se specifickými reakcemi.

Pacienti si musí vybrat. Mohou si dělat, co chtějí – to jim vždycky říkám. Když budou pokračovat v supresivní terapii, odmítnu je dál léčit. Když pro pacienta nenajdu lék a on je netrpělivý a chce zkusit třeba akupunkturu, souhlasím a řeknu: “Zkuste to na půl roku. Když to k ničemu nebude, můžete se vrátit.” Případy, které se mi špatně léčí, se obvykle nezlepšují ani po akupunktuře, osteopatii, atd.

Případ: Chlapcův otec, 39 let

Diabetes (inzulin), migrény, fibromyalgie (protizánětlivé preparáty). Narodil se po smrti malé sestřičky. Jeho matka byla zoufalá a upadla do deprese. Lékař jí řekl, že by měla mít další dítě. Byl to velmi těžký porod, byly použity kleště.

Jeho matka byla zklamaná, že není holčička a že je tak ošklivý. Lékař řekl matce, že její syn bude idiot nebo slepý nebo možná oboje. Vyrostl bez jakékoliv pozornosti. Věděl, že je matka zklamaná, že je chlapec. Začal matku nenávidět. Když dospěl, opustil přísné náboženství, ve kterém byl vychován, a stal se sexuálně promiskuitním. Začal nenávidět ženy a nevážil si jich. Získal nějaké zkušenosti s chlapci, ale to ho znechutilo. Nakonec začal pít, měl automobilovou nehodu a dlouho ležel v nemocnici. Záhy po nehodě dostal diabetes a začal brát inzulin.

Vysadil inzulin, upadl do komatu a musel být znovu převezen do nemocnice. Znovu byl nasazen inzulin. Pak potkal ženu, kterou si vzal, měl k ní úctu. (Když mluví, mám pocit, že mě si neváží).

Znovu začal pracovat – je umělcem. Zeptala jsem se: “Co malujete?” – “Pastely.” – “Jaké barvy nejraději používáte?” – “Nebeskou modř a růžovou.”

(To je u tohoto hrubého, násilnického pijana podivné. Jaké má další koníčky? Čtení – čte rodinné ságy, historii, biografie. Poslouchá klasickou hudbu.)

Bolesti jsou horší ve vlhkém počasí. Migrény také. Při probuzení dokáže určit počasí podle pocitu ve svalech a podle migrény. (Belgie je vlhká, chladná země). Jediný kontakt s matkou udržuje tak, že jí posílá novoroční gratulaci. Svou matku nenávidí a jiné styky s ní nemá.

Třikrát denně si píchá morfium na migrény, je na něm závislý.

Cítí se svou matkou odmrštěný, zavržený. Očekávala holčičku a místo ní se jí narodil chlapec s deformovanou hlavou s tím, že z něj bude slepý idiot.

Jaký je to člověk? Citlivý, kultivovaný. Jak se vyjadřuje? Se zlostí, je hrubý, prudký. Ale uvnitř je citlivost – je velmi silně přítomná. Každý emocionální otřes způsobuje fyzické problémy. Když ho rozzlobí děti, dostane bolesti hlavy, po konfliktu se spolupracovníky zase fibromyalgii. Kompenzuje to tím, že je v opozici. Jde do druhého extrému, příliš silně kompenzuje svou citlivost. Musíme zjistit, jaký je, ne to, za čím se skrývá. Je přecitlivělý, a tak se přehnaně izoluje od lidí. Když budete pátrat mezi prudkými léky, můžete se splést. Musíte hledat citlivý lék, který prudce reaguje na nehody a na chladné, vlhké počasí.

Skutečnost, že nereagoval na léky podané jinými homeopaty znamená, že má silnou konstituci. A když dostane similimum, co se stane? Bude reagovat.

Co je podivné, neobvyklé a zvláštní na tomto člověku? Citlivost, kompenzovaná hrubostí. Je citlivý na hudbu, kultivovaný. Zhoršuje ho chladné vlhké počasí. Je citlivý na nehody, zranění hlavy. Použití kleští byla “nehoda”. Rubriky jsou Zranění, nebo Následky zranění.

Ignorujte všechno ostatní. Vnímejte jen jádro případu. Podivné, zvláštní a neobvyklé – to je to, co je na člověku jedinečné. A to musíme najít. Když se dostaneme k tomuto bodu, můžete předpisovat. Musíte se podívat na obraz, ne vyhledávat šedesát rubrik.

Natrum sulphuricum má diabetes, horší se vlhkým počasím, zhoršuje se na podzim, nadává, nesnáší lidi a má v anamnéze zranění hlavy.

Lékem je Natrum sulphuricum

Kontrola po 1 měsíci:

Pacient byl nemocný. Měl horečku, bylo mu zle, jako by měl chřipku. “Přesto je mi fajn.” To je zvláštní. Jak může někomu být fajn, když má horečku? Zeptala jsem se ho, co se stalo, když horečka začala. Včera v noci se vzbudil ve 3 hodiny se silným bušením v hlavě. “Bděl jsem a myslel na svého syna. Myslel jsem na to, jaký jsem to špatný člověk, že jsem na něj tak tvrdý. Proč na to dítě takhle reaguji? Je to proto, že mě moje matka zavrhlá. Začal jsem ho nenávidět. Pochopil jsem, že to nebyla ani matčina vina, nevybrala si svůj osud.” Modlil se tři hodiny a prosil Boha, aby mu pomohl matce odpustit. V 6 hodin ráno matce zavolal a zeptal se jí, zda by ji mohl navštívit. Řekl jí, že přijede, když si to bude přát.

Měsíc po léku, co to dokazuje? Roky psychoterapie, roky homeopatického léčení a po správném léku odpustí své matce. Od té doby není hrubý. Je upřímný. Ani v tomto bodě léčby nepotřeboval placebo. Byl na cestě k uzdravení.

Jeho migrény povolily. Natrum sulphuricum si vzal v květnu. V září mu bylo mnohem lépe. V listopadu měl relaps a já lék zopakovala. Znovu jsem ho musela zopakovat v únoru. Bral hodně léků a pomalu se zbavoval závislosti na nich. Bude se dál zlepšovat, i když to bude trvat roky, než se uzdraví. Už necítí k ženám nenávisť.

Když mícháte homeopatii s psychoterapií nebo s jinými terapiemi, může to zmást vás i pacienta. Pacient bude vědět, že se lepší po homeopatiku, jedině tehdy, když to bude jediná léčba, kterou podstupuje.

Henny Heudens-Mastová je jednou z nejuznávanějších homeopatek v Evropě a také homeopatii učí. Má rozsáhlé zkušenosti a hluboké porozumění klasické homeopatii a je jí nesmírně oddaná. Henny praktikuje a učí v Belgii.

PŘÍPAD JAKO Z UČEBNICE

Jindra Weinlichová, Praha

Každý, kdo chce druhým pomoci homeopatickými léky, sní o “kuličce”, která by na pacienta působila přesně a rychle jako šém na Golema. Chtěla bych se o takový případ s vámi podělit.

V říjnu roku 1997 za mnou přišel pacient, 57 let, ing., štíhlý. Je jedním ze tří spolumajitelů soukromé firmy s počítačovou technikou, kterou řídí. Firma je úspěšná, zaměstnávají 20 lidí.

Stěžoval si na bolestivý prolaps konečníku a byl přesvědčen, že není jiné řešení než radikální operace. Protože je to však člověk, který má vztah k přírodní léčbě, uvítal, že by se to mohlo homeopaticky vyléčit.

Problémy měl vždy při stolici, kdy docházelo k vytlačení konečníku, ale doposud se dal vrátit zpět. V posledním týdnu však došlo k zaškrcení a k asi pětcentimetrovému bolestivému prolapsu.

Během vyšetření ještě řekl, že má mnoho let velké bolesti hlavy, poslední rok nespavost a častou únavu. Na jaře a na podzim pravidelně virové infekty a chřipky.

Pracuje duševně dlouho do noci, práci si s sebou bere i na chatu. V noci se budí kolem 3. hodiny, a tak vstane a pracuje. Pak si jde ještě lehnout. Je včelař, má velkou zahradu s bazénem a saunou, kterou pravidelně rád využívá.

Nejhorší roční doba je pro něj únor a březen, pak podzim, když je vlhké počasí. Unavený je po jídle, dělá mu dobře, když se může o víkendu prospat v době od 16-17 hod., pak je zase čilý. Bolesti hlavy má pravidelně 2x v týdnu. Nejprve o víkendu na chatě, když přejde ze zátěže do klidu, a pak první den v práci, kdy přechází z klidu do práce.

S bolestí se probouzí, začíná na levé straně spánku, světlo zhoršuje. Černá káva zlepšuje. Zhoršuje ho, když klesá barometr. Slunce mu při pohybu nevadí, chlad pociťuje při 17-18 st. Má rád čerstvý vzduch, potřebuje ho. Pracovnu měl na severní straně budovy, ale raději si ji nechal přestěhovat na jih.

Má odpor k sádlu a mastným potravinám, tučné dorty si ale dá rád. Jí hodně ovoce – jablka a pije jablečný mošt.

Nosí kravatu, protože musí, jinak má raději volné u krku a volný oděv. Společnost má rád, ale je raději jen s manželkou a dcerou. Když ale potřebuje pracovat, chce být sám. Je citlivý, při hovoru o dceři má slzy v očích. Když je na služební cestě, stýská se mu po domově.

Je velmi hovorný, poví na sebe vše, téměř jsem nemusela při vyšetření klást otázky a bylo vidět, že rád povídá.

Projevuje agresivitu při řízení auta, chce být na silnici první, stále předjíždí a jezdí velkou rychlostí. V práci je vůdčí, doma řeší vše dohodou.

Repertorizace a léčba:

A – Generálie JARO, na

B – Generálie PODZIM, zhorš. v

C – Generálie ŠATY – uvolnění, zlepš.

D – Generálie VZDUCH – otevřený, čerstvý – touha po

E – Generálie – ÚNAVA – jídlo po

F – Mysl – STESK PO DOMOVĚ

G – Konečník – HEMOROIDY – stolice – vystrkuje při

H – Konečník – HEMOROIDY – zaškrcené

I – Mysl – RYCHLÝ v konání

J – Hlava – BOLEST – lokalizace – spánky – ráno – probuzení při

K – Generálie – STRANA – vlevo, pak vpravo

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	Suma
Lach.	3	3	3	2	2	1	2	3	2	2	3	11/26
Rhus-t.	2	3	0	1	2	0	2	0	0	0	1	6/11
Calc.	2	2	3	0	0	0	2	0	0	1	0	5/10
Puls.	2	0	2	3	0	1	0	0	0	0	0	4/8
Sulph.	1	0	2	3	0	0	0	2	0	0	0	4/8
Aur.	1	1	0	3	0	2	0	0	0	0	0	4/7
Nat-m.	1	0	0	2	2	2	0	0	0	0	0	4/7

Terapie: LACH – CH 30 – 1 kulička jednorázově

Kontrola 1 měsíc po podání:

Lék vzal v pátek večer.

1. den po podání se cítil velmi malátný – usnul venku na lavičce na 1 hodinu. Pak dostal silnou rýmu na 1-2 hod. V noci ho probudilo šhubání v konečnicku – začal se zatahovat.

2. den velká bolest hlavy, myslel, že se mu rozskočí, musel si dát 2x černou kávu, pak to přestalo.

Zlepšení vitality – druzí pozorovali změnu.

4. den po podání příznaky chřipky – trvalo několik hodin (chřipku měl před 2 měsíci – velkou). Konečník v noci opět šhubání a zatáhl se víc.

7. den po podání byl konečník v normálu.

Spánek se upravil hned – spí celou noc.

Kontrola za 1/2 roku:

Cítí se velmi dobře, stále dobře spí.

1x lehká viróza, konečník je v klidu, bolest hlavy neměl.

Kontrola za 1 rok:

Stále se cítí velmi dobře, plný energie, není vůbec unavený, dobře spí, konečník je v pořádku. Bolest hlavy neměl, občas lehké virové infekty, které trvají 1-2 dny.

Vrátil se mu příznak, který měl před mnoha lety – období, kdy nesnášel teplé mléko.

10. 1. 1999 – hlásí, že po stolici pociťoval asi 1/4 hod tlak v konečnicku, pak zase klid – problémy s konečnickem měl už na vojně. Uklidnila jsem ho, že je vše v pořádku a zatím není třeba dávat druhou dávku léku.

Je velmi spokojený a psychicky vyrovnaný. Stal se z něj velký obdivovatel homeopatické léčby a doporučuje ji všem svým blízkým a spolupracovníkům. Stal se tak se ze mne nejen rodinný, ale i “podnikový” léčitel.

Homeopatická literatura

Novinky:

Prosíme, abyste objednávali včas s předstihem, výše nákladu odborných publikací se řídí počtem objednávek. Objednávka až po vyjití může někdy prodloužit čekací dobu až do dalšího dotisku.

Dr. Robin Murphy: SYNTETICKÉ HOMEOPATICKÉ REPERTORIUM

V porovnání s Kentovým Repertoriem obsahuje navíc 39 000 rubrik a přes 200 000 přidavků v lécích. Moderní terminologie. Nové léky Hydrog., Choco. atd. Jako své zdroje používá m.j. i známá současná syntetická repertoria, např. Complete Repertory, McRepertory, Barthelovo a Klunkerovo Synth. rep., Kunzliho Kents Repertory Generale, Vithoulkasovy Additions to Kents Repertory a pod., celkem 55 i nejnovějších pramenů. Dává možnost hledání léku i podle názvů všech existujících současných nemocí (v rozsáhlé kapitole Choroby). 1640 str. v jednom svazku. Pevná vazba. **Definitivní termín vydání konec dubna 1999.** Odklad původního termínu vydání byl způsoben mimořádnou náročností překladu. Cena knihy 2400 Kč. Sleva 200,- Kč je garantována pro ty, kteří zaplatili zálohu.

Rima Handleyová: HOMEOPATICKÝ PŘÍBĚH LÁSKY

Knih o životě a práci Samuela Hahnemanna se zvláštním zaměřením na jeho poslední léta, která prožil na vrcholu slávy se svou mladou manželkou (a homeopatickou léčitelkou) Melanií v Paříži. Kniha má silný odborný akcent, neboť detailně popisuje, jak Hahnemann se svou chotí léčili, často slavné osobnosti, je zde řada podrobných popisů jednotlivých případů. Je to především knížka o homeopatii. Napsala ji zakladatelka homeopatické college v Newcastle. Knižka byla již přeložena do mnoha jazyků a dočkala se mezinárodního uznání. Vyjde v květnu 99. Cca 220 str. , cca 159 Kč.

Připravujeme dotisky:

(vyjde po shromáždění dostatečného počtu objednávek):

Dr. H. C. Allen: Klíčové symptomy homeopatické materie mediky

Tato světově známá Materie medika uvádí u každého léku ty nejcharakterističtější symptomy, které jej bezpečně odlišují od ostatních a vedou v praxi nejbezpečněji ke správnému předepsání. Nový pohled na homeopatické léky. Pevná vazba – koženka. 510 str. V tomtéž svazku připojeno: **G.Miller: Vztahy homeopatických léků.** Ke každému léku uvedeny léky doplňkové, antidotující, dobře následující, nepřátelské. Cena 550 Kč.

K dodání ihned:

W. a O. Boericke: Homeopatická materia medica s Repertoriem

Jedna z nejpoužívanějších Materií medik ve světové homeopatické praxi. **Pro rychlou orientaci v klinické praxi.** Charakteristické příznaky cca osmi set léků. Připojeno repertorium. 1000 stran, cca 1100,- Kč. Pevná koženková vazba.

Miranda Castro: KOMPLETNÍ PŘÍRUČKA PRO HOMEOPATICKOU LÉČBU

Obsáhlá knížka současné anglické autorky, vhodná zejména pro použití v akutních případech a při homeopatické první pomoci. Zkušený homeopat v ní najde mnohé informace o lécích, které ani velmi rozsáhlé materie mediky neobsahují. Navíc ve stručné, kondensované a přehledné podobě. Obrazy homeopatických rostlin. Repertorium. Repertorizační karty. Přesný popis metody praktické léčby i s ukázkami případů. 400 str., cena 390 Kč.

J. T. Kent: Homeopatická materia medica

Podrobná Materia medica. Základní studijní materiál. 3. vydání. 962 str., pevná vazba, koženka. 1100 Kč.

Georges Vithoulkas: HOMEOPATICKÁ VĚDA

Základ moderního předepisování. Věhlasné dílo nejznámějšího homeopata současnosti. Správné vyšetření, analýza, vedení případu, komplikované případy, metoda v teorii a praxi. 300 str., pevná vazba. Cena 390 Kč.

J. T. Kent: Repertorium

Tabulkový seznam symptomů a léků tyto symptomy postihujících. Nejrozsáhlejší diagnostická pomůcka ve světové homeopatické praxi. Upravené 2. vydání v němž došlo k opravě původního českého překladu. Nové přesné odkazy. Nová sazba. Pevná koženková vazba. 1300 str., 1490 Kč.

Pulford: Klíč k homeopatické materii medicæ

2. opravené vydání. Materie medika amerického lékaře pro pokročilejší homeopaty. Určena pro holistické klasické předepisování. Obsahuje podrobný popis více než padesáti hlavních léků, které však tvoří v obvyklé klasické praxi více než 90% všech podávaných léků. Má zvláštní a velmi přehledný systém, usnadňující vyhledání přesného similia. Nejdříve u každého léku uvádí rubriku Identifikace s typickými klíčovými symptomy pro tento lék. Pevná vazba, koženka. 344 str. 450,- Kč.

MUDr. Vladimír Petroci: Studánky – obrazy dětských konstitučních typů

Homeopatická materia medica současného autora se zaměřením na charakteristické rysy dětského věku. Hluboký a detailní pohled. Původní práce je významnou pomůckou při léčbě dětí. 140 str. Cena 159,- Kč.

Program KENT pro Windows

Murphyho Syntetické repertorium jako doplněk programu již letos!

Kent se stále vyvíjí a rozšiřuje naše možnosti. Je skvěle ovladatelný pro ty, kterým počítač k srdci příliš nepříliš nepříliš a dává mnoho netušených možností každému, kdo již propadl jeho kouzlu, především však vašim pacientům.

K DISPOZICI 3 MODULY: **Základní modul** obsahuje Kentovo Repertorium a Boerickovu Materii medicæ. Cena 12000,- Kč. **Modul Materia medica** obsahuje další 3 materie mediky. Cena 5000,- Kč. Nový modul **Murphyho Repertorium** pracuje stejným způsobem jako základní verze, ale s moderním, neobyčejně rozsáhlým textem. Cena 7000,- Kč. Je možné jej snadno připojit k již nainstalovanému programu. K dispozici bude na podzim. Přichystána jsou i další zlepšení a rozšíření funkcí programu

alternativa
alternativa
alternativa

Objednávky a informace (písemně i telefonicky):

Alternativa, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5

tel.: 02/57922302-9, linka 205, fax.: 02/579 223 31

e-mail: alternativa@ecn.cz, WWW: <http://www.ecn.cz/alternativa>

Veškeré tituly obdržíte na dobírku buď ihned, nebo po dotisku publikace.